

LIÊN KẾT VÙNG TRONG PHÁT TRIỂN KINH TẾ Ở VÙNG KINH TẾ TRỌNG ĐIỂM PHÍA NAM

Regional linkages in economic development in Vietnam's Southern key economic region

TRẦN THỊ THU HƯƠNG
HÀ HUY NGỌC

Trên cơ sở phân tích các nguyên nhân cản trở liên kết vùng kinh tế trọng điểm phía Nam cùng với việc so sánh với kinh nghiệm thúc đẩy liên kết vùng ở một số quốc gia trên thế giới, bài viết rút ra một số gợi ý giải pháp nhằm thúc đẩy liên kết vùng này trong thời gian tới, gồm: (i) tăng cường vai trò của chính quyền trung ương và thành lập quỹ phát triển vùng; (ii) ban hành chính sách đặc thù vùng; (iii) bổ sung thẩm quyền cho Hội đồng vùng và (iv) có cơ chế “chia sẻ nguồn thu” của các địa phương trong vùng.

Từ khóa: thể chế, điều phối, vùng động lực, chính sách đặc thù.

Based on the analysis of the causes hindering the linkages of Vietnam's Southern key economic region along with a comparison with international experience in promoting regional linkages, this article draws some suggested solutions, including: (i) strengthening the role of the central government and forming the regional development fund; (ii) promulgating place-based policies for the region; (iii) granting more authority to the Regional Council; and (iv) having a “revenue sharing” mechanism among localities in the region.

Keywords: institutions, coordination, growth pole, place-based policy making.

1. Mở đầu

Vùng kinh tế trọng điểm phía Nam là vùng có đóng góp lớn nhất vào tăng trưởng và phát triển kinh tế - xã hội của đất nước. Tổng cục Thống kê (2019) đã đánh giá: “tăng 1% GRDP của vùng kinh tế trọng điểm Bắc Bộ làm GDP của toàn nền kinh tế tăng 0,49%, tăng 1% GRDP của vùng kinh tế trọng điểm phía Nam làm GDP của toàn nền kinh tế tăng 0,55%”.

Trong số tám địa phương thuộc vùng kinh tế trọng điểm phía Nam, bốn địa phương gồm Thành phố Hồ Chí Minh, tỉnh Bình Dương, Đồng Nai và Bà Rịa - Vũng Tàu là nhóm có mức độ đô thị hóa và công nghiệp hóa cao, có điều kiện kinh tế - xã

hội phát triển. Các tỉnh còn lại (bao gồm Bình Phước, Tây Ninh, Long An và Tiền Giang) có khoảng cách phát triển tương đối lớn so với bốn địa phương thuộc nhóm phát triển hơn, tuy nhiên các tỉnh này rất có lợi thế về phát triển nông nghiệp. Thành phố Hồ Chí Minh dường như đã đạt đến ngưỡng tới hạn trong phát triển các ngành sử dụng lao động trình độ thấp, nhưng việc chuyển sang các ngành công nghiệp và dịch vụ có giá trị gia tăng cao (như: tài chính, ngân hàng, khoa học, công nghệ, hậu cần, thông

Trần Thị Thu Hương, TS., Viện Nghiên cứu phát triển bền vững Vùng; Hà Huy Ngọc, TS., Viện Kinh tế Việt Nam.